

عنوان مقاله:

نقل به معنا در روایات؛ ملاک ها و شاخص های تشخیص

محل انتشار:

مجله حدیث و اندیشه، دوره 16، شماره 32 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

محمد شریفی - دانشگاه مازندران

طاهره کریمی - دانشجو

خلاصه مقاله:

نقل به معنا، در برابر نقل به لفظ، نقل معنای کلام، بدون تکیه بر عین الفاظ کلام گوینده است. بیشتر روایاتی که به دست ما رسیده از همین دسته اند. به این معنا که معصوم (ع) سخنی را بیان فرموده، راوی یا راویان متعدد، پس از مدتی با توجه به توانمندی خود در درک و فهم معنای کلام، در بیشتر موارد، لفظ یا الفاظ معصوم (ع) را با لفظ یا الفاظی هم معنا، از سوی خود جایگزین کرده اند. یعنی به جای الفاظ کلام معصوم (ع)، معنای کلام ایشان را به دیگران منتقل کرده اند. به چنین روایاتی، روایات نقل به معنا گفته می شود. به دیگر سخن، روایات نقل به معنا، در واقع، بخشی از روایات مشابه با موضوع یکسانند که اطمینان به صدور آن ها از یک معصوم (ع) در یک مجلس حاصل می شود. چنین روایاتی برخی منقول از یک راوی از اصحاب مباشر و بنام ایشانند، برخی از راویان متعددی که گاهی مستقیماً و در مواردی با واسطه از ایشان نقل شده اند که با توجه به اتحاد یا اختلافشان در راوی، می توان آن ها را در دو قسم کلی جای داد؛ قسم اول در هر سه مولفه ی موضوع، مروی عنه و راوی، وحدت دارند. قسم دوم در دو مولفه ی اول، متحد و در سومی مختلفند.

کلمات کلیدی:

نقل به معنا، نقل به لفظ، تلخیص حدیث، تقطیع حدیث، ادراج در حدیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1460055>

